

Reed, Stewart Wilson
Lance Corporal
Black Watch of Canada
Royal Highland Regiment
A 57629

Stewart Wilson Reed wordt geboren op 5 januari 1923 in Woodstock, Ontario. In diezelfde plaats trouwt moeder Lydia op 21 juli 1921 met schilder George Henry Reed. Stewart heeft drie broers en zussen: oudere broer Beverly, zus Isabel en jongste broer Dave. Beverly gaat in 1939 ook in het leger en dient bij de Royal Canadian Artillery. Hij trouwt met een Engelse, krijgt een zoon tijdens de oorlog en woont in Groot-Brittannië tot zijn dood in 2011.

Zelf gaat Stewart negen jaar naar school, tot zijn veertiende. Hij vindt het leuk op school. Zijn beste vakken zijn geschiedenis, literatuur en rekenen. Na het eerste jaar van de middelbare school gaat hij een jaar werken bij York Knitting Mills Ltd. in Woodstock, een kousenfabriek waar ze kleding maken. Stewart werkt er als "Turner" (fabrieksarbeider).

In zijn vrije tijd geniet hij van ijshockey en boksen en hij leest graag avontuurlijke boeken, geschiedenisboeken en Engelse en Schotse Readers Digest. Zijn favoriete auteurs zijn R.L. Stevenson en Arthur Conan Doyle. Ook houdt hij van schaatsen en hij gaat naar dansavonden en shows. In 1938 wordt hij lid van de Oxford Rifles, een lokaal Militia Regiment in Woodstock. Hij is dan bijna vijftien jaar. In totaal is hij drie jaar lid en zit als hoornblazer in de Oxford Rifles Band.

Vanuit de Oxford Rifles maakt Stewart in juni 1941 de stap naar het Canadese leger. Hij heeft een eerste medische keuring op 20 juni van dat jaar in London, Ontario. Afgezien van wat neusproblemen is hij op dat moment een gezonde jongeman van 18 jaar en vijf maanden oud. Hij heeft diverse littekens, op zijn linker scheenbeen en knieschijf en aan het eind van zijn linker wenkbrauw. In zijn uiterlijke beschrijving staat verder

dat hij ruim 1.72 m lang is en iets meer dan 54 kg weegt. Hij heeft bruine ogen en middelbruin haar.

Deze foto is gemaakt in Vernon B.C., waar Stewart in 1942 de geavanceerde infanterietraining volgde.

Neef Glenn: 'Zijn knieën zijn kapot van alle gevechtsoefeningen. Hij draagt de rang van Acting Sergeant. Stewart is 17 jaar als hij met toestemming van zijn moeder bij het leger gaat. Hij lijkt meer op een padvinder dan op een soldaat.'

Op deze groepsfoto staat Stewart op de tweede rij van boven aan de linkerkant. De foto is genomen in Vernon, British Columbia.

Op 13 oktober 1943 heeft hij een selectiegesprek. Hij is dan 12 kg zwaarder en nog iets gegroeid, tot een lengte van 1.75 m. Ze omschrijven hem als een slimme jonge die op zijn zeventiende bij het leger komt en zich voortreffelijk heeft ontwikkeld, met een *'sterk enthousiasme voor gevechtstraining'*. Hij is ervaren, alert, snel, scherp en geschikt voor overzeese activiteiten. Stewart heeft geen plannen voor zijn tijd na het leger. Waarschijnlijk zal hij teruggaan naar de textielfabriek.

In november 1943 krijgt hij vier weken een motorfiets-training, zonder veel succes. Hij doet zijn best, maar heeft volgens zijn instructeur nog veel rijervaring nodig. Vooral het stoppen van de motor gaat hem niet goed af. Hij slaagt niet voor de test.

In het leger gaat Stewart van waarnemend Sergeant naar waarnemend Corporal en hij is korte tijd instructeur voor de geavanceerde infanterieschool in Vernon, B.C. Zijn eigen infanterietraining volgt hij in Wainright, Alberta. Ook volgt hij verschillende trainingen voordat hij naar het buitenland gaat (ongeveer tweeënhalf jaar). In mei 1944 vraagt hij om een overzeese dienst.

Eind mei vertrekt hij vanuit Canada en komt op 2 juni 1944 bij de Queen's Own Rifles of Canada (infanterieregiment) in het Verenigd Koninkrijk. Hij neemt niet deel aan de landing op D-Day maar komt op 12 augustus aan in Frankrijk. Hij blijft bij de Q.O.R. tot hij op 15 augustus wordt overgeplaatst naar het Black Watch Regiment of Canada (Royal Highland Regiment), een verkenningspeloton.

Dat regiment heeft kort daarvoor deelgenomen aan operatie "Spring", net onder Caen. Bij de Slag om Verrières Ridge op 25 juli 1944 is sprake van vele tactische en strategische misrekeningen. Bij een zeer controversiële aanval door The Black Watch worden maar liefst 315 van de 325 soldaten gedood, gewond of gevangengenomen.

Het regiment trekt door België naar Nederland. Vrijdag 13 oktober 1944 staat bij The Black Watch bekend als "Black Friday". Op deze dag voeren ze een aanval uit bij Hoogerheide tijdens de Slag om de Schelde waarbij alle vier de compagniescommandanten worden gedood en een compagnie van negentig man wordt teruggebracht tot slechts vier overlevenden. Het regiment verliest op deze dag 183 man.

De mannen krijgen na hun terugkeer van het slagveld onmiddellijk een warme maaltijd en vallen volkomen uitgeput in slaap. Ze slaan de lunch over en slapen tot 16.00 uur, tot het avondeten. Daarna kijken ze naar een film. Oorspronkelijk had die als titel "We die at Dawn", maar dit wordt snel aangepast naar een iets lichtere film.

In de brief staat het volgende:

A57629.PTE REED S[?]
SCOUT.PLT.SP.COY.
THE BLACK WATCH.CRA[R?]
CAN.ARMY.OVERSEAS.
Nov. 5/44
Somewhere in Belgium

Dear Mom,

Well I have another chance to write a few lines. We are back in Belgium again. How long we will be here I don't know. I hope we stay for a good while. I don't know where we will go after we leave here. I only wish it were done. We have finished our job, that is the last one we finished okay.

The weather here is terrible. The sun is out now for how long I couldn't say. We have been getting lots of rain lately. We will be seeing snow soon I guess.
I had a letter from Bev the other day. He says he is in the Anti Tank now. That is a good outfit, not as good as Ack Ack, but not bad.

We are in a Catholic school here. We have all the desks piled up in one end of the room. I am sitting on the top one. They weren't built for guys my size. It's kinda hard on the knees, but I can get by okay. The floor is all tiled, but we have straw put down, so it's not bad. We have our blankets and great coats to (sic). There is a stove in the room, a little heater, we also have electric lights so we are sitting pretty.

There is a church down the street, with chimes. Every hour they play. They played the oddest tunes though. They have been playing "Yankee Doodle", and that French song of the last war "O Madalon". It sure sounds funny. I don't know whether they are run by electricity or not.
There is lots of beer, and ice cream in this town. The beer is just like water though. As bad as France.

We are going to have a dance tonight in the auditorium. We have one of those to(sic) here. Where the band is coming from I don't know, or the girls. This is a big place this school. There are a lot of courtyards and big buildings in it. Here is a [good?] sized town to (sic).

We have been getting the odd buzz bomb around here lately. They don't bother us much. We saw one the other night on the way here. They are a funny looking outfit. There's a big sheet of flames comes out of the top of them.

The boys are all playing craps now. Everybody has dough around here. Pay day was just the other day. I never got payed (sic). I lost my pay book. Our officer lent me two hundred francs. So I will be able to get by okay.

I have a souvenir that I picked up. They cost me seventeen francs a piece. That is about forty cents in our dough.

Well it is nearly dinner time so I will have to buzz now.

All my love,
Stew.

Signature of R. L. D[ewey?] added

Notes: The Bev mentioned in the letter is Stewart's elder brother. The souvenir is a silk handkerchief which was kept by the family - image attached. The envelope that accompanied the letter is too faded to scan but contains a faint stamp indicating that it was passed by censor No. 10759

Op 10 november komt het regiment aan bij Cuijk, Nederland. In de novembermaand traint het regiment veel en dat is goed voor het moreel van de mannen. De gezondheid is overwegend goed, afgezien van enkele gevallen van lichte griep en dysenterie. Op 1 december trekken ze verder naar Groesbeek.

In de nacht van 4 op 5 december is het regenachtig weer als een staande patrouille van het verkenningsspeloton in alle vroegte op pad gaat. Binnen vijftientig meter van de bestemming worden ze in een hinderlaag gelokt. Stewart zit bij de eerste groep verkenners en is op slag dood, samen met Private Edward John Snider. Een andere soldaat raakt gewond. De drie overgebleven leden van de patrouille duiken naar de grond en slagen er niet veel later in de gewonde man binnen te halen.

Ze melden wat er is gebeurd en een groep gaat zo snel mogelijk naar de plek van de hinderlaag om de identiteitsbewijzen op te halen. Het is op dat moment onmogelijk om de gesneuvelde mannen binnen te brengen omdat vlakbij kanonnen actief zijn. 's Avonds gaat Lieutenant R.F. Davey met een paar verkenners en brancarddragers de twee gesneuvelde mannen ophalen. Stewart Wilson Reed sterft op het slagveld met de rang van Lance Corporal.

Op het moment van overlijden heeft hij bij zich: een schaar, leren portemonnee, snapshots, leren riem met badges, zilveren zegelring, persoonlijke kaarten, passen en krantenknipsels. Op 6 december gaan Lieutenant Davey en het Scout Platoon naar Nijmegen om de begrafenis van Stewart en Edward bij te wonen.

Stewart Wilson Reed wordt tijdelijk begraven op de militaire begraafplaats Jonkerbosch in Nijmegen. Later wordt hij herbegraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats in Groesbeek, graf **IV. C. 2**.

Op zijn grafsteen staat de tekst:

SADLY MISSED

BUT NOT FORGOTTEN

Nederlanders vieren op de dag van zijn begrafenis het sinterklaasfeest, waarbij het de gewoonte is om geschenken te geven aan de kinderen. Sommige mannen van het regiment verzinnen cadeautjes van snoep, chocolade en cake uit pakjes die ze van huis hebben gekregen en laten die op slinkse wijze bezorgen bij families in Cuijk die zo aardig voor hen zijn geweest tijdens hun verblijf daar.

Op 11 december krijgt moeder Lydia per telegram bericht dat haar zoon is gesneuveld. Op 28 juli 1945 krijgt ze als enige begunstigde in zijn testament zijn laatste loon uitbetaald: 95,38 Canadese dollar. Op 31 januari 1946 volgt nog een bedrag voor oorlogsdienst van 383,29 dollar. Stewarts naam leeft voort in zijn naamgenoot, neef Stewart Allan Reed.

Onderscheidingen Lance Corporal Stewart Wilson Reed:

- 1939-1945 Star
- France & Germany Star
- War Medal 1939-1945
- Canadian Volunteer Medal with Clasp.

Foto: Tefke van Dijk

Levensverhaal: Tefke van Dijk, Research Team Faces To Graves.

Geraadpleegde bronnen:

- Commonwealth War Graves Commission
- Library and Archives Canada
- WAR DIARY 1st. Bn. Black Watch (RHR) of Canada
- Report no 150: Operation "Spring"
- Wikipedia: Battle of Verrières Ridge
- Glenn Reed (neef)